

Sygn. akt II CSK 657/15

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa H. B.

przeciwko [...] Szpitalowi Wojskowemu z Przychodnią - Samodzielnemu
Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w S.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej – G. [...] Spółki Akcyjnej
w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 kwietnia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 26 lutego 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od powódki na rzecz interwenienta ubocznego kwotę
1800 (jeden tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, skierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także usunięcie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń

umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu jakim służy skarga kasacyjna i postępowanie wywołane jej wniesieniem służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., tylko bowiem w razie spełnienia jednej z nich, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Pełnomocnik powódki H. B. w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 26 lutego 2015 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Uzasadniając oczywistą zasadność skargi kasacyjnej pełnomocnik powódki wskazał na dokonanie przez Sąd Apelacyjny w [...] oczywiście błędnej wykładni art. 442¹ k.c. oraz naruszenie przepisów prawa procesowego przez „nierozpoznanie zgłoszonego roszczenia, a także dokonywanie ocen ewidentnie sprzecznych z zasadami wyrażonymi w art. 233 § 1 k.p.c.”.

Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej należy wykazać, że popełnione przy ferowaniu zaskarżonego orzeczenia uchybienia w zakresie stosowania prawa miały charakter kwalifikowany i nie podlegały różnym ocenom, były więc dostrzegalne w sposób oczywisty dla przeciętnego prawnika (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000, V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia z 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, nr 10, poz. 156).

Tego wymagania autor skargi kasacyjnej nie spełnił. W skardze nie został zawarty wywód prawny wskazujący w czym wyraża się oczywistość i nie przedstawiono argumentów na poparcie tego twierdzenia. Samo tylko zawarcie w treści skargi stwierdzenia, że jest ona oczywiście uzasadniona i odwołanie do argumentacji zawartej w uzasadnieniu podstaw skargi nie jest wystarczające to przyjęcia, że wystąpiła przesłanka przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Niezbędne jest - czego autor skargi nie uczynił - wykazanie oczywistości powołanym zarzutów przez odwołanie się do takiej argumentacji prawnej, która *prima facie* wskazuje, że zaskarżony wyrok został wydany z oczywistym

naruszeniem prawa. Nie jest rolą Sądu Najwyższego poszukiwanie okoliczności uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Na wniosek interwenienta ubocznego zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 6 zw. z 12 ust. 4 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 490).